

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עירכתמשה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: איתן נברול
הכתב הראשי: אליהו כרמל
עורך תבנית: אהרון צור
צלם המערכת: יהודה ועירא

הברי המערכת: ישראל ביבר, נוצה נבי, לילי גלילי, רותי ורד, רנוי זוהר, אברהם חרמון, אופקר טאובר, שבתאי קניו, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קניו, שלמה קרן, סילבי קשת.

הצייר הראשי: שמואל ברתור
מנהל מבצעים: שלמה אריר
עורך דפוס: אריה אריאל
מנהל מעבדה: נגה רוזן

רו"ח גליקסון & תל"אביב. טען המברקים:
'עולמפרט' ת. ד. 136, 1909 26785,
המוציא לאור: עוליס הזה בע"מ.
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות.
מלבד עבור מודעות המחסומות תחת הכו"ח
הרת, "דו"ח לצרכן", "דו"ח לבוחר", "דו"ח
לנוסע" וכו' המוכנות על ידי חברי המערכת
ונבדקות על ידי. המדור "דו"ח לכוה"ן כולל
מודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים
אשר אין המערכת אחראית לתוכן ול"
דעות המובעות בהן ואינן משקפות ב"
שום צורה שהיא את דעות המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2' 2'

זהו רגע המבחן האמיתי לרוחם. אם הוא
נכנע לפיתוי זה, הרי הוא בוגד ביעורו. כי
נטלו לידיו כלי-יגשק בלתי-כשרים, הוא נכ"
נע בלבו לטומאה אשר גדה יצא ללחום.
דבריהימים של כל תנועות-היהדות בעולם
פורים בשירידיהם של לוחמים שטטו מדר"
כס, שהפכו פסיכופאטים, מוכי שגוען-גדלות
וחסרי שווי משקל נפשי.
אם נשמר העולם הזה מסכנה זו, הרי זה
מפני שהבין אותה. רצינו להיות כלב-שמי
רה, חדי-מבט וחד-שיניים, המוכן בכל רגע
לקפוץ ללא היסוס על פושע מזוין, אולם
לא הפכנו לכלב שוטה, הנושך ללא אבחנה,
החובט את הנשיכה לשמה. כשאנו טועים
בפרט זה או אחר (והטעות היא מידת אנוש)
גדול צערנו יותר מצער הנפגע. ואם כי קל
לו לאדם להיות גיבור במקרה כזה ולסרב
לחזור בו מביריו, כשרנו תמיד שגאה לו
ללחום אמיתי להרכין את הראש ולהודות
בטעות.

ללחום בשחיתות מבלי לזנוח את היפה גם
בלחם הקרב, להחזיק ללא מורא מבלי שה"
שגאה תכרסם בנשמתך, להיות קשה-עורף
מבלי להיות מר-נפש, בקיצור: לשמור על
שוויון-משקל גם ליד המדרון — דומני שזו
צריכה להיות משאת-נפשו של כל לוחם, של
כל גוף ציבורי.
בעתון, תפקידו של העורך הוא לשמור על
נכס נפשי זה. הוא לבדו נושא באחריות אם
נכשל בכך. איש אינו יכול להקל עליו עול
זה.

כשאני מהרהר כאן בקול רם, אין מצ"
פוני טהור לגמרי. מאז פנית אלך בפעם
הראשונה במדור זה, לפני למעלה מחמש
שנים, לא פעם נכשלתי בתפקידי זה. יכולתי
לטעות להגנתי כי בשעה שירדים עליך כמק"
לעים, לא קל להרים מבט ולהתייחד עם
יופיה של זריחת השמש באופק. אך יודע
אני שאין זו טענה מצדקת: כי זריחת השמש
מעל להרי תברון היא עובדה חשובה שאין
למעלה ממנה, ממש כמו שריקת הרוח ב"
חנינה, ממש כמו חרות הדייג האוסף את
רשתו בים התיכון וצהלתם של ילדים משח"
קים בבלות-הבשן, ממש כמו צריחת הני"
שרים מעל לסדום ושמתח החופר המגלה חר"
חרס עתיק בחצור, ממש כמו געגועי הסייר
המשקיף מרחוק לעבר הצוקים האדומים של
פטרה.

ארצנו יפה ושוקקת חיים. נילחם בטפ"
לים המטפסים על גופה ובחיידקי-קבון המ"
בקשים לפשוט בעורקיה. אך נפתח את לבנו
לטהור וליפה ולנצל גם בשעה שנחשוף את
המכוער והרקוב והמעושב.

מכתבים

הם מתבגרים הם הופכים לחמוצים ונספידו? לא
זה הולך?
חגי גרושינסקי, חיפה
.מאז הופעת הנ"ליון הפכו החיים בביתנו ל"
ניהום. אשת"י רצה אחר בננו יורם, בן השני

היים, כדי להוציא ממנו בכוח חוכמה שאפשר
לשלוח אותה לעתון. מה עליו לעשות?
אריה הלר, רמת-גן
מה שעושה אביו במקרה כזה.
לכתובה תתן קודך

ויכוח פומבי בין מורה לתלמיד אינו מן הדב"
רים היפים בעיני. ואם הפעם בכל זאת אשוב ל"
תלמידי (חני קולוב, שמכתיב הומוע בעולם הזה
939) הרי רק משום שהדבר נוגע בעיני עקר"
נית.
בקוראי את מכתבו נתעוררה בלבי השאלה:
מד בצע בכל הלימודים היפים של מוכר ור"
רד"ארי. של תבונה וחוכמה, כאשר תלמידינו ה"
יקרים מופנים בשבעה ושבעים שינועה צינורות
את רעל הנוגזות המכוערה והלאומנות העיוורת?
מה ערך לשנונו דברי הנהגה הנבואית, ללימוד
השירה הנשגבת של דנטה וניהל, כאשר רעשנים
מהגברי טעם ומשוללי מוצנים מצליחים בהטפי
תח הנפשעת נשגאת עמים ופסילת חוקים לני"
בי מיעוטים פוליטיים או לאומיים?
צר לי, צר מאד בשומעו מפי הפז של הנעור"
רים את אותן הפונטיות נוסף בהן ליוו אויביו
את חורבן תפוצות ישראל!

יוסף לוינגר, קרית-ים
ירד מעוררת
הננו כמה חיללים, הנמצאים במקום חמים ומכר"
דד, ומאד חסרה לנו האות העברית והתרבותית
הואיל ועד היום טרם נמצא הסדר לספק לנו עתון,
לז מנת שנהיה בקשר עם הארץ והעולם.
הננו מבקשים סכס לעשות למען חיללי צה"ל"
לשלוח לנו עתון אחד כל שבוע. נהיה אסירי"
תודה לכם כאם תיענו לבקשתנו ותעזרו לחיללים
להרגיש יד מעוררת.

י. ברולק, אי"ש

יווה פראנקן

הדברים שכתבתם על ספרד כרשימתכם, יור"
שו של ספרדיאנד (העולם הזה 936) אינם נכונים.
בביקורי בספרד דיכרתי עם יהודי מדרד. נכון
הוא שספרד איך קאולתי כהר, אך לגבי ה"
יהודים אין מרגשת כל כפייה או הפליה...
אני בעצמי קבלתי את הויה כספסורט הישראלי
עוד עשירי וארבע שנות, ללא כל חקירות ר"
דרשות. לגבי מה שאמר פרנקו, לפי מאמרם,
כי הו" לו סיכוכים עם הרבנים על הצלת יהוד"
דים, הרי זה נכון. כסנניר בה אני נמצאת כרנע"
בשליחות, ישנם כמה יהודים אירופיים שיצלו
לנשואת רק הודות לפרטנו שלא נזרמים
לנשואת בהם.

לפי השמועה, הסיבה לכך הוא משום שיהודי
מנניר ומרוקו הססריות העשירים מימנו בזמנו
את חלקה של מלחמת פרנקו, על כן חבטתה שלא
לפנע ביהודים והוא שומר על הכסתתו.
יהודים נאמן, טנניר, מדקון

אשה דרונגמה

אמנם אשתי מתעניינת בדונמאות, אבל אני
מתעניין הרבה יותר בדונמניות. לכן לא מצאתי
סיפוק במכת על אופנת הכת (העולם הזה 940).
מי הדרונגמה שהופיעה על השער? האם אפשר
לראות את המונחה בלי כוכעים מקושקשים על"
הראש? (זה ממלאא רק יגרום לכך שאשתי
הדרוש תקציב לכוכעים!)

יצחק אסף, בתיים

ביכס הבעל בוער הכובע. הנה תמונת
הדונמנית ז'נה, 24, לידות רומניה, נשואה,
בלונדית, גלוית-ראש!

על מד ועל מטר כסף

סוף סוף העו מישהו להניד את האמת על
היחס המהפיר של הקולנועים לקהל! מכתבו של
איתן ליבסנטשין (העולם הזה 940) הקורא ל"
בכיית-הקהל צורך בהחלט. עד מתי נסבלו שבע"
לי הקולנוע ירדו לנו כסנים, ונעמיד פנים שזה
נשם ושנאחזו נמצאים תחת המטריה של מארי"
לין מונרו?

מרגלית רוזמן, תל-אביב

נשם, נשם משמיים;
המחיר עלה כפליים.

טי"ף-טי"ף, טי"ף-טי"ף —
מי רוצה כרטיס נוסף?
הגיעה השעה לעורר, אחת ולתמיד, את הבע"
יה המטרודה אלפי מבקרי קולנוע בארץ — בע"
יית התרנום. מדוע אין בעלי במיהיקולנוע מוצ"
שמו.

אם לנחוז למנות את האדם המתאים לעבודה זו.
כדי שההכל אשר אינו מכין את השפוט המדוברת
בכרט יוכל להבין את התוכן מבלי להאמץ
ציתמים את הכתוב לתמונות שחלפו זה מכבר?
עפר שקט, תל-אביב
זההרו מכייסים

בקשר לתמונות של בן-גוריון, שפרמחם אר"
תה עם היר כביט (העולם הזה 932 ותל"א)
וכל הסולמוס על הענין. אני מוכרח להניד לכם
שאני מקבל במאה אחוז את דעתו של אבי
האומר שהתמונה מסמלת מנהיג נעלה והנון. ה"
מחזיק את ידו בכיסו, ולא בכיס הזולת. בשלושה
דברים האדם ניכר...

רענן ליברמן, חיפה

אם כבר — אז כבר
אחרי הכתבה, "הצילו אותנו מידוה" (העולם
הזה 937), אשר אני כאיש דתי מסכים עם
רבות מהנחותיה, סיקרנה אותי יותר מכל — ה"
ציפיה לתגובות הקוראים.

כרמלה פריץ מירושלים כותבת כי ללכה נוגעת
בעיית המסתגנות הרבה יותר מזו של הפליטים
הקריבים, אין אני נאיבי עד כדי השלילת עצמי
שההצדק של עם נרדף צריך להתעורר לנוכח
בעייה זו. אולם העובדה כי עד היום הזה טרם
הבינו בארץ בשעיה זו הינה בעיית עצם קיומה
של מדינת-ישראל, ושהמדינה מעוניינת בפתיחה
אף יותר מן הפליטים עצמם, שאילמלא היא לא
היתה ההסתגנות קיימת מוכרש שרישים — עוב"
דה זו נשכחה מבינתי.

אכן, נכון שיש להציל את אלהים מידי ה"
מפלגות הדתיות (וכן את הסוציאליזם מידי מסא"י,
את הקומוניזם מידי הקומוניסטים ואת כל הרעיו"
נות הנעלים מידי חסרי המצפון המשתלטים על"
הס), אך כראש וראשונה יש להציל את הלאום
מידי הלאומנים.

א. לבנה, רמת-גן

מר שמואל זילברשטיין מנובעתים, שהתקף את
העורך במכתבו למערכת (העולם הזה 939) על
כהנתו בדבר הצלת אלהים מידי המצ. שלו, נע"
זר בכמה ספוקים מהתנ"ך, שהוכיחו כי התנ"ך
הוא אפשיסטי יותר משמואל מוסרי. זילברשטיין
משום עורך בספוקים מהושחתים ביותר. הוא מו"
כיה בכך שיתמלך נתן לפי התנ"ך בהשמדו ששה
מיליון יהודים. למרות הכל, אם ההניון שלנו
משלים עם ספוקים מושחתים כאלה ועם עוד חר"
קים טסטיים של ימיהביניים, הרי חמורים אנו.

הלל יוסף, רמת-גן

הירד לשמן

כשמופיעה כתבה מנוחח — לכולם לשון חרה
לפכול אותה. אבל כשמופיעה כתבה טובה, ריא"
לית, בלי נוצות-סומום — שותקים כולם כדנים.
כוננתי ל"האם אמהות התי"א הסות?" (העולם
הזה 938).

שלוש קריאות הירד למשפחת שמו!
כרמלה פריץ, ירושלים

מי אומר שארבעה ילדים טובים יותר משניים?
וזכל תלוי בחינוך ובאופי. אם לנברת שמו"
דיעה טובה על לדיה, זה עוד לא אומר כלום.
איני חושבת שכל המברה הרי זה שבוה, ושיש
להתייחס לילדים ילדים כמו לעבודה שחורה הנמד"
דת לפי התספקה. מה זה כאן, עבודה בקבלנות?

מינינה עובד, גדרה

חס ושלום. כמו בכל מלאכה עדינה, ה"
איכות עדיפה על הכמות.

החתן מבגדר

לכתבתכם, "חתן בעל כורחו" (העולם הזה 939)
אודות נישואי-כריכוב של יחוקאל שאבו:
● בכגדר אין נוהגים לעמוד תחת חופה,
אלא שהחתן וכלתו עומדים בשעת הטכס זה ליד
זה ללא רבר כלשהו מעל לראשם (חז"ל מכיסי
ראש).

● אם נאמין שאין בכגדר רבנות-ראשית
כעת — האם לא נשאר שרירים ממנה? האם
אין אף רב אחד שם? האם הושמדו כל מסמכי
הרבנות במסגם — התשובות מעידות כי קיי"
מים עוד מסמכים כאלה.

ולכסוף: האם נרם והוצא מכלל שימוש ה"
מצפון?

אלברט עובדיה, חדרה

חטיפת ילדים חוקית

הנני מודה לכם בעד ההתעניינות לכסי, בי"
רשימתכם, "לא רוצה למות, אבל..." (העולם הזה
938) והנני חוזר שוב על אותם הדברים שכתב"
תי לכם: עד היום, זה הודשיים, אינני יודע ה"
כן נמצאים ילדי.

ברצוני לדעת היכן קיים חוק האומר שמתור"
לחטוף ילדים ולאסור עלי לראותם. עברתי את
החנים בלי ילדי והנני רעב ללחם מחוסר סני"
סה המשטרה רודפת אותי, שלוחת לי הזמנות
הכיתה. מה רצונם ממני? בייתי נהרם עד היסוד —
לא נשאר רבר.

אני יודע את ילדי בחורה ומיד! הם חושבים שאי"
נני יוכל לאבד עצמי לדעת — אני אעשה זאת ר"
אוכיח לכל העולם איזה שלטון אוון קיים כאן,
המשמש בכוח כרי לזכא אדם פשוט.

פליקס לוי, יפו